

ת"פ 65069/11/21 - מדינת ישראל נגד עדי קריטי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 65069-11-21 מדינת ישראל נ' קריטי

בפני	כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	באמצעות יחידת תביעות שלוחת רחובות ע"י ב"כ עוה"ד חן זערור
הנאשם	עדי קריטי ע"י ב"כ עוה"ד דורון שטרן

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). בין הצדדים לא התגבשה הסכמה לעניין העונש שראוי שיוטל על הנאשם וכל צד טען כראות עיניו וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

כתב האישום

2. ביום 24.11.2021 הגיע הנאשם לסניף הסופר פארם ברחובות כדי לרכוש תרופות. באותו המעמד הביע הנאשם חוסר שביעות רצון מהשירות שהעניק הרוקח (להלן: המתלונן) ללקוח אחר ועל כן העיר לו והחל בין השניים וויכוח. במהלכו, החליפו השניים מילים, הנאשם נהג באופן מאיים, קילל את המתלונן באומרו "בן זונה, בן שרמוטה, ערבי מסריח" תוך שהוא מתקרב אל דלפק בית המרקחת ודחף את מחיצת הפלסטיק החוצצת בינו ובין המתלונן. ובהמשך אמר למתלונן "בוא החוצה, אני אראה לך מה זה". למשמע הדברים, יצאה מנהלת הסניף (להלן: המתלוננת), ממשרדה הסמוך לבית המרקחת במקום והורתה לנאשם לעזוב את המקום תוך שהיא מלווה אותו לכיוון היציאה מהסניף. אז ניגש הנאשם לאופנוע שבבעלותו הפך את לוחית הרישוי והפך את חולצתו אשר נשאה על גבו פרטים מזוהים ונטל לידו מברג. בהמשך התקרב הנאשם אל המתלוננת בעודו אוחז במברג כיוון אותו לעבר פלג גופה ואמר לה "אם תהיה פה משטרה, אני חוזר ודוקר אותך, זה הסוף שלך".

טיעוני הצדדים לעונש

3. המאשימה בטיעוניה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם ובהם הפגיעה בתחושת הביטחון ושלווה הנפש. כן סקרה המאשימה את נסיבות ביצוע העבירות כעולה מהכרעת הדין, אירוע מתגלגל במהלכו איים הנאשם על עובדי שירות בסופר פארם, בין השאר תוך שימוש במברג ולאחריו פעל על מנת לטשטש ולהסוות את זהותו ועקבותיו. לנוכח מידת הפגיעה בערכים המוגנים עתרה המאשימה למתחם ענישה בין 6-18 חודשי מאסר וענישה נלווית. עמדתה תמכה בפסיקה.

4. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם הפנתה לגיליון הרישום הפלילי וגמרי דין מבית המשפט לנוער (טעת/1- טעת/3). לטעמה רישומים אלו לצד העבירות בהן הורשע במקרה הנוכחי מלמדים על דפוסיו האלימים ועל כך שההליכים המשפטיים אינם משיגים את אפקט ההרתעה הרצוי. כן הזכירה המאשימה כי הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תום, ולכן אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה ומביע חרטה על מעשיו.

5. מטעמים אלו, העונש הראוי שיושת על הנאשם, כך לדברי המאשימה, הוא 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים.

6. ב"כ הנאשם טען כי המתחם אליו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה או מדיניות הענישה הנוהגת. בתוך כך נטען כי מדובר באירוע ספונטני, אין היכרות מוקדמת בין הנאשם והמתלוננים, האירוע לא החל בוויכוח שהתגלע בין הנאשם והמתלונן, אלא שהנאשם ביקש לגלות אזרחות טובה ולסייע ללקוח אחר. בהמשך, כך נטען, הנאשם איים על המתלוננת במברג, לא משום תכנון מוקדם להרע או לפגוע בה, אלא מכיוון שחשש כי תצלם ותפיץ את תמונתו ברבים. לפיכך, עתר בא כוח הנאשם לקביעת מתחם ענישה בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות.

7. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחם, הפנה בא כוח הנאשם לגילו הצעיר של הנאשם, היותו רווק המתגורר בבית הוריו ועובד בעסק המשפחתי. בא כוח הנאשם אינו מתעלם מגמרי הדין מבית המשפט לנוער, אלא שהפנה לכך שהם התיישנו ולכן לטעמו אין להביא נתון זה במניין השיקולים. לסיום הדגיש את זכותו של הנאשם לנהל משפט וביקש שלא לזקוף לחובתו את שמיעת הראיות, לבטח שלא יהיה בכך להחמיר, כבקשת המאשימה, את עונשו.

8. מטעמים אלו, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי בא כוחו, הוא מאסר על תנאי ופיצוי.

9. הנאשם בדברו האחרון: ביקש שלא להוסיף דבר.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

10. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

11. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון. ככלל עבירות איומים הן עניין שאין להקל בהן ראש, בפרט לא בנסיבות המקרה דנן. אלו פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. מפאת חשיבותם לקביעת המתחם ובהמשך גם לגזירת הדין, ארחיב מעבר למקובל. אדגיש כי לצורך קביעת המתחם בית המשפט נדרש לנסיבות המקרה בכללותן כפי שהוכחו בפניו והוא לא מוגבל לעובדות כתב האישום כפי שנהוג כאשר ניתנת הודאת נאשם מבלי שנשמעו ראיות.

12. עסקינן באירוע שהתרחש במקום ציבורי - סניף סופר פארם. הנאשם התערב בשיחה שהתנהלה בין המתלונן ובין לקוח אחר והעיר למתלונן על הצורך בהמתנה לחינם בתור. בין השניים החל וויכוח במהלכו נקט הנאשם בשפת רחוב, בין השאר קללות גזעניות על רקע מוצאו של המתלונן- בן העדה הערבית. הנאשם איבד עשתונות, התלהם והגיב בבריוניות לשמה. הוא הכה בידו המאוגרפת במחיצת הפלסטיק החוצצת בין המתלונן לקהל הלקוחות איים עליו בהתנהגותו תוך קריאת תיגר.

13. חלק זה של האירוע הסתיים רק בשל מעורבותם של לקוחות נוספים, אשר השתלטו על הנאשם, ניסו להרגיעו ומשכו אותו לאחור, בכוח. מנהלת המקום ביקשה מהנאשם לעזוב את הסופר פארם ולכאורה היה האירוע יכול להסתיים בנקודה זו. אבל הנאשם המשיך בדפוס פעולה עברייני, כאשר הבחין כי המתלוננת מבקשת לצלם את תמונתו, פעל להסוות את מעשיו, הפך את חולצתו אשר נשאה את פרטיו האישיים, הפך את לוחית הרישוי וניגש אל המתלוננת, נצמד אליה בעודו אוחז במברג והשמיע באוזנייה איומים בוטים המתייחסים במפורש לנטילת חיים.

14. הנאשם הורשע בעבירות איומים ולמרבה המזל הוא לא פגע באופן פיזי במתלונן וגם לא במתלוננת אך ישנה פגיעה בתחושת המוגנות והביטחון. אין צורך לשער או לדמין את האימה והפחד שאחזו במתלוננים כתוצאה ממעשיו הבריוניים של הנאשם, שכן אלו העידו במשפט. הם תיארו את הסיטואציה כטראומטית ומלחיצה אשר הפרה את שלווה נפשם ושיבשה את שיגרת היום יום בעבודתם כנותני שירות. חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות פיזית וגם לא עם אלימות מילולית במרחב הציבורי.

15. למען הסר ספק, הנאשם נותן את הדין בגין העבירות בהן הורשע והוא אינו נותן את הדין בגין עבירה של זיוף סימני רכב. עם זאת, כידוע, קביעת המתחם אינה נגזרת אך ורק מ"כותרת" העבירות בהן הורשע או מהעונש הקבוע בצידה של העבירה, אלא שעל גבולות המתחם לבטא את כלל נסיבות המקרה. ובענייננו, אלו מתאפיינות בחומרה יתרה וכאמירה נורמטיבית ערכית, הגבול התחתון של המתחם אינו יכול להיקבע במאסר מותנה.

16. באשר למדיניות הענישה הנהוגה אשר כידוע מהווה כלי עזר ושיקול בקביעת מתחם העונש הראוי. עיון בפסיקה המקובלת מגלה כי ככל שעבירת איומים עומדת בבדידותה ומבלי שנלוו לה אקט פיזי אלים או שימוש באמצעי מדגים להמחשת האיומים, נוהגים בתי המשפט לקבוע את הגבול התחתון של מתחם הענישה במאסר מותנה ובמקרים חמורים, יותר במספר חודשי מאסר ספורים בעוד שהגבול העליון של המתחם משתנה בין 8-12 חודשי מאסר ולעיתים רחב מזה. ובמובן זה, אין דין איומים שהושמעו בטלפון כדין איומים שהושמעו פנים אל פנים או בנוכחותם של אחרים, ואין דין איום חד פעמי כדין רצף של איומים. עוד בעת קביעת המתחם נלקחות נסיבות שונות נוספות ובהן, מיהות המאיים והמאויים, הקשר בין השניים, הרקע להשמעת האיומים, הישנות העבירות, האם נלווה לאיום אקט פיזי, או נעשה שימוש

בחפץ או אמצעים מדגים לצורך העצמה והמחשת האיום וכיוצב'.

17. להלן פסקי דין אותם מצאתי כרלבנטיים לעניין קביעת גבולות המתחם. רע"פ 2014/21 מדינת ישראל נ' אביהו חיון (22.3.2021); עפ"ג (תל-אביב) 42238-08-20 קטייב נ' מדינת ישראל (13.12.20); ע"פ 59063-05-17 מדינת ישראל נ' ואחיד (15.10.2017) (שימוש בסכין להמחשת האיומים, במהלך האירוע נחתך המתלונן בידו) - הוצג על ידי ההגנה ויוער כי אינו תומך בעתירה לקבוע מתחם המתחיל בתנאי; עפ"ג (מחוזי מרכז) 33513-01-15 מדינת ישראל נ' קובלדין (21.4.2015); ת.פ. 55811-05-19 מדינת ישראל נ' שבתאייב (22.12.2021); ת.פ. 20102-10-20 מדינת ישראל נ' פרדה (13.12.2021); ת"פ (תל-אביב) 65493-11-20 מדינת ישראל נ' אסי (15.2.2021); ת"פ (ת"א) 38312-08-18 מדינת ישראל נ' ורון (24.2.2020); ת.פ. 11638-03-20 מדינת ישראל נ' וורקנך (8.11.2020); ת"פ (תל-אביב) 41124-11-17 מדינת ישראל נ' גאזלה (12.7.2020); ת.פ. 21166-01-18 מדינת ישראל נ' פלדמן (22.6.2020) (איום באמצעות מוט); ת.פ. 1998-05-19 מדינת ישראל נ' יוסף חן (1.1.2020) - איומים כלפי בת זוג (הוצג ע"י המאשימה); ת"פ (תל-אביב) 21260-07-18 מדינת ישראל נ' אלבז (1.7.2020); ת"פ (ת"א) 68426-07-18 מדינת ישראל נ' ברכה (19.10.2020); ת"פ (ת"א) 51327-01-19 מדינת ישראל נ' איס (עציר) (15.5.2019); ת"פ (ת"א) 63905-06-17 מדינת ישראל נ' יאגני (17.12.2019); ת.פ. 40202-11-18 מדינת ישראל נ' בלאי (26.5.2019); ת"פ (ת"א) 15093-08-17 מדינת ישראל נ' מילשטיין (2.5.2019); ת"פ (ת"א) 49629-11-18 מדינת ישראל נ' קרחנוב (05.03.2019); ת"פ (ת"א) 25151-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני (12.09.2018); ת"פ (ת"א) 25151-07-17 מדינת ישראל נ' גאולה (12.9.2018); ת"פ 34898-07-15 (ת"א) מדינת ישראל נ' ישקביץ (10.07.2018).

18. מטבע הדברים, אפשר לראות בפסיקה הנוהגת כי מנעד הענישה רחב, החל ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל. והדבר תלוי בנסיבות המעשה והעושה, ונשקלים גם שיקולים נוספים ובהם, העדר הרשעות קודמות, טעמי שיקום וכו'.

19. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה אומר כי עיינתי בפסק הדין בת.פ. 32859-07-17 מדינת ישראל נ' חלבי (12.9.2017) - אותו הציגה המאשימה וזה עוסק בנסיבות חמורות ובהרבה מעיינינו, שם איים הנאשם בפגיעה שלא כדין באחותו על רקע כבוד המשפחה, ריבוי עבירות איומים ובאחרונה בהם הצטייד הנאשם במיכל נפט ואיים לשרוף את האחות. זאת ועוד, לא מצאתי כי יש בפסקי הדין שהציגה ההגנה להעלות או להוריד מהמדיניות המגובשת כפי שפורטה מעלה.

20. ובבחינת למעלה מן הצורך אומר כי גם אם ישנם פסקי דין שניתנו על ידי הערכאות הדיוניות שקבעו בנסיבות דומות את הגבול התחתון של המתחם במאסר מותנה, דומה כי מדובר במקרים חריגים שאינם מעידים על הכלל וממילא הם אינם משקפים את עמדתו של בית המשפט, לפיה כאשר מדובר באיום באמצעות חפץ, הגבול התחתון של המתחם מתחיל לרוב במספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ולא במאסר מותנה.

21. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם

22. הצדדים לא טענו, ובצדק, לקיומן של נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם (לקולה או לחומרה). לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40'א' לחוק העונשין) כדלקמן:

23. הנאשם בן כ- 25, רווק, בן למשפחה נורמטיבית. מתגורר בבית הוריו, עובד בעסק שנמצא בבעלות אביו וניכר כי שומר על יציבות בתחום התעסוקה. במהלך ניהול המשפט נמסר כי הנאשם סובל מהפרעות קשב וריכוז (לא הוצגו מסמכים) והוא התקשה להשתלב במסגרות לימודיות. בגיל המתאים גויס הנאשם לצבא אך לאחר כשנה וחצי שוחרר על רקע אי התאמה.

24. כמו כן, הנאשם ניהל את המשפט עד תומו ללא נטילת אחריות. זוהי כמוהן זכות שבדין, ואין בכך כדי להביא להחמרה בעונשו, אך לבטח לא יהיה זכאי הנאשם להקלה הניתנת למי שמודה, מייתר את הצורך בשמיעת עדויות, מביע חרטה ועושה ככל יכולתו לכפר על מעשיו הרעים ותוצאותיהם (ראו: ע"פ 930/22 חטיב נ' מדינת ישראל סעיף 25 (13.7.2022)).

25. יתרה מזאת, הנאשם אינו עומד לדין לראשונה בחייו, הוא החל את מעורבותו בפלילים עוד בהיותו נער. הנאשם נידון ביום 15.7.2015 בגין ניסיון תקיפה. מעיון בכתב האישום עולה כי הנאשם וחבריו עליו לאוטובוס וחסמו את שדה הראייה של נהג האוטובוס. האחרון ביקש מהם לסור לפאתי האוטובוס. בהמשך חברו של הנאשם פנה לנהג האוטובוס ואמר לו "מה הסיפור שלך עם אחי". כאשר הגיע האוטובוס לתחנה סמוכה, נעל נהג האוטובוס את דלתות האוטובוס והמתין להגעתם של השוטרים. הנאשם והאחרים ניסו להימלט מהאוטובוס והנאשם ירק לעבר נהג האוטובוס. בית המשפט נמנע מהרשעה ונקט בדרכי טיפול וחייב את הנאשם בהתחייבות והעלאת תרומה (טעת/2). ביום 3.7.2017 נידון הנאשם בגין עבירת איומים וכן עבירה של תקיפה סתם. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הגיע לחנות נוחות וביקש לרכוש סיגריות. המוכרת סירבה לבקשתו מכיוון שלא הציג בפניה תעודת זהות. בנסיבות אלו החל הנאשם לצעוק ולקלל, מוכר נוסף נחלץ להגנתו וביקש מהנאשם לחדול מצעקותיו. הנאשם בתגובה, צעק ואיים על המוכר "אני אהרוג אותך". בהמשך ניגש אל עמדת התדלוק נטל בידו מגב ברזל ונעמד בפתח החנות, החל לצעוק על המוכר והניף את המגב מעל ראשו והטיח אותו בחוזקה בראשו (טעת/3). בית המשפט נמנע מהרשעתו ונקט בעניינו בדרכי טיפול לצד התחייבות ופיצוי. מעבר לשני גמרי דין אלו, ביום 13.11.2018 הורשע הנאשם בגין עבירה של העדר מן השירות (טעת/1).

26. הרשעותיו הקודמות של הנאשם אכן התיישנו אך לא נמחקו. ומהדמיון הרב בעבירות שביצע הנאשם על פני ציר הזמן אי אפשר להתעלם. רישומים אלו והמעשים בגינם הורשע הנאשם במקרה דנן מלמדים כי סיגל לעצמו דפוס פעולה בריוני ואליים וחסר גבולות. הוא מפגין יחס מזלזל ומשפיל כלפי אנשים זרים, חלקם מבוגרים ממנו בשנים רבות. בפעם הראשונה היה זה נהג אוטובוס שנאלץ לחוות פגיעה מזלזלת מצדו, בפעם השנייה פגע הנאשם בשני מוכרנים בחנות נוחות ובמקרה הנוכחי, העליב והפר את שלווה נפשו של שניים נוספים רוקח ומנהלת סניף הסופר פארם. קבוצה של אנשים פגשו בנאשם בתקופות שונות וכל חטאם היה כי סיפקו את השירות שלא לשביעות רצון הנאשם. ובשניים מבין המקרים, הנאשם גם ניסה להימלט מאימת הדין והחמיר לעשות במקרה הנוכחי בהטלת פחד ואימה על המתלוננת ותוך שימוש במברג במטרה למנוע את שיתוף הפעולה שלה עם גורמי אכיפת החוק ותוך טשטוש

והסתרה של פרטיו האישיים. העבירות כולן בוצעו במקומות ציבוריים, לעיני אחרים ללא חשש וללא מורא.

27. לזאת מצטרפת העובדה כי הנאשם בחר להציג במשפט ראיות כוזבות ועדי הגנה שאמינותם, אם להתנסח במתינות, מוטלת בספק. ובהקשר זה אפנה לקביעות בהכרעת הדין. מדובר בפעולות שהם פרי מחשבה ותכנון מוקדם והן מלמדות על דפוסי החשיבה של הנאשם. אין דין ואין דיין.

28. ממכלול הנתונים עולה כי הנאשם פועל באופן אימפולסיבי ואלים, מבלי להפעיל שיקול דעת, והוא חסר תובנה ומודעות לפסול במעשיו. הסיבות והמניעים העומדים בבסיס ביצוע העבירות לא הובהרו עד תום והם אינם מטופלים. דומה כי ענישה מקילה עם הנאשם לא הובילה לשינוי דפוסי השוליים וניכר כי הליכים משפטיים קודמים לא השיגו את אפקט הרתעה כמצופה. כל הגורמים משקפים רמת סיכון להישנות עבירות שאינה מבוטלת.

29. מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו, ואולם לנוכח גילו הצעיר, והפגיעה הצפויה מהשתת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, לא אמצה עמו את הדין.

תוצאה

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 16.2.2023. הנאשם יתייצב ביום 16.4.2023 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים;

ד. קנס בסך ₪ 720 אשר ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.2023 ובכל ראשון לחודש לאחריו. לא ישולם תשלום אחד, יועמד כל הסכום לפירעון מיד;

מובהר בזאת לנאשם כי עליו לפנות למרכז לגביית קנסות על מנת לקבל לידיו שוברי התשלום.

ה. פיצוי בסך 1,800 ₪ לכל אחד מהמתלוננים (בהתאם לטופס פרטי ניזוק - **מסומנים טעת/4**, **טעת/5**), אשר ישולם עד לא יאוחר מיום 1.4.2023.

הערבויות אשר נחתמו בתיק זה ישמשו להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונש עבודות השירות.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו אדר תשפ"ג, 08 מרץ 2023, במעמד הצדדים.